

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Kedden, Július' 17-dikén 1821.

Nagy Britannia.

„Bonaparte Napoleon nincs többé az élők között! — Illy szavakon kezdődnek a' Londonból Julius' 4-dikén indult tudósítások. — „Meghalt Május' 5-dikén délutáni 6 óra felé, hosszas betegeskedés után, melly miatt 40 napokig kellett az ágyban fekünnie. —

„Azt kívánta, hogy halála után teste nyitattassék-meg, minthogy úgy gyanakodott, hogy ötet is az a' nyavalya fogná megölni, melly az apját megölte, tudni illik, melly az Orvosok által Gyomorbéli Fene-nek neveztetik, a' minthogy halála után a' teste megnyitvatván, valóssággal így is találtatott a' dolog. Egy tudósításban a' mondatott, hogy az oldalán találtatott volna valamely kelevény, 's az ölte volna meg: de nem így volt a' dolog, mivelhogy az itt következő magános tudósításban, a' melly Május' 7-dikén indult Szent Ilona szigetéről, nyilvánssággal megmagyaráztatik, hogy Gyomorbéli Fene volt, a' mi által megölettetett: —“

„Szent Ilonáról, Május' 7-dikén 1821-ben. Bonaparte Május' 5-dikén délután 6 órakor mult-ki a' világból, szombat napon, hat hetekig tartott betegeskedés után, de a' melly csak az utolsó 14 napok alatt tartatott veszedelmesnek. „A' holt test megnyitvatott 's úgy találtatott a' dolog, hogy az ő nyavalyája Gyomorbéli Fene volt, a' melyhez már meg lehetős genyettségesülés is járult vala. A' holt testet tegnap délután, minekutánna

„előbb azt az Admirális, a' Kormányozó, 's az Osztályos fő tisztt megnézték volna, a' parádé-padra kinyutoztatták, 's a' közönséges nézésre kitették. —

„Az ő nyavallyáját az első négy hetek alatt semmi jelek nem mutatták veszedelmesnek lenni, ámbár ő maga meggyözödöttnek látszott lenni affelől, hogy ez ötet meg fogja ölni. Az utolsó 14 napok alatt pedig minden Orvosok nyilvánssággal állallatták, hogy többé fel nem kelhet. Elméje jelenvalóságát utolsó szempillantatjáig megtartotta, és halála előtt hat órával még külömbkülömb rendeléseket tett a' magát illető környülállásokról. Azt kívánta, hogy holt teste nyitattassék-meg. Tulajdon seb-orvosa nyitotta-meg. Ugy hisszük, hogy testamentumot hagyott maga után. A' többi egyéb irásaival együtt, vagy már elküldetett Angliába, vagy el fog küldeteni.”

Ezen tisztiképpen való halotti tudósításokat, 20-dik Regementbéli Kapitány Crockat hozta Szent Ilonáról Londonba, 's ez, megérkezése után azonnal minden itt lévő idegen Követekkel és Ministerekkel közöltetett, a' kik ezzel a' magok Udvaraikhoz tüstént Kurirokat inditottak útnak.

* * *

A' Király' Koronáztatásának közelgetésével jónak találta a' Londoni Ministeri Kurir, a' következő elmélkedéseket a' Nagy Britanniai közönség' elejébe bocsátani: —

„Ezen Országban bizonyos emberek találatnak, a' kik már több izben olly haj-

)(

lanlóságot nyilatkoztattak, hogy ők szeretnék a' Királysággal — mint a' Lear' nem-természeti leányai az ők igen engedelmes attyokkal bántak — úgy bánni, azt a' maga fényességi és dicsősségi címereitől megfosztani, 's végezetre az ajtón kitzasztani. Ők ismérik azon méltóságnak, mellyet semmivé tenni iparkodnak, erős támoszait, 's azért semmi alkalmatosságot el nem múlatnak azon dolgozni, hogy azoknak alájok áshassanak. Érdekeljétek csak a' Király' személyes karakterét mindenkor mikor alkalmatosság van reá; hozzátok csak kétségbe a' Királyi méltóságot, valamikor csak módot találtok reá; hiáltozzatok csak az az által okoztató költségek ellen mint terhek ellen; gunyoljátok ki azt a' fényességet és tekintetet, mellyek ezen költségeket okozák, mint képzelődési dolgokat, avvagy bánkodjatok érette, mint haszontalanokért, 's engedjétek meg mind ezeket rendszeres systemai módon elkövetődni — ki fog osztán kételkedhetni, hogy ekképpen sok lépések megtétetődtek a' Monarkhiának felfordittatására, azon esetben, ha valamely Crisis magát eléadná? Igen is, valóssággal így van a' dolog. Ezen megtámódások, ha állandóan 's illy erővel folytatatnak, magok elégségesek lesznek ezen Crisisnek elhozására; és annak vagy boldondnak, vagy ugyan nagy gaz embernek kell lennie, a' ki azt erősíténé: hogy a' Monarkhia, egy minden ékességektől megfosztatott Respublikai formában is fennállhat. Valóban semmi nagy ész-láng nem kívántatik arra, hogy valaki effélét tudjon mondani: Hogy a' Királyok emberek, a' thrónusok megaranyoztatott fából készültek, hogy az Udvarnokok gyakorta Sykophánták vagy csapodárkodók, hogy a' fényes paloták hijáavalóság' játéka, 's hogy a' Királyi méltóságnak minden fel-

emelkedett nagyságai csak hiú csillámlások légyenek. Ezek csak olly közönséges mondasok, mellyeknek vagy semmi értelmek nincs, vagy, ha van, ugyan veszedelmes van. Ha Philosophia az, a' melly ekképpen beszél, így kell felkiáltanunk: Távol légyen tőlünk az olly Philosophia, melly az életet minden innepiségéből minden igézőtüneményeiből, minden tündöklő 's gazdag szineiből kivetkezteti, 's az egészen kimezítelenítve, pusztán, mint csupa állati instinktusoknak 's csak magátszerető indulatoknak massáját, úgy akarja szemeink' elejébe terjeszteni! Hanem, ha már a' Státus' emberei beszélnek így, 's ezt ezek verik szorgalommal a' tudatlan sokaság' fejébe: már így mi ebben egy veszedelmes 's mesterséges ravaszsággal követett plánumot szemlélünk. —

„Mi, azt a' bánási módot, melyre ezen szavaikkal célzunk, jobban semmi által meg nem világosithatjuk, mint ha azon vetekedéseket lebeszéljük, a' mellyek Csötörtökön Junius' 21-dikén este az alsó házban eléfordultak. Sir Ronald Fergusson Ur jónak találta vala azon akadályokért panaszkodni, a' mellyek néki a' maga haza felé való útjában, a' koronázáshoz tétetődő készültek miatt elejébe adták magokat, 's ezen panaszkodásait a' kérdésben lévő koronázási czerimoniákra nézve némelley ügyetlen csufolódásokkal eléadni: „Ha a' koronázás, így szolla Fergusson Ur, csak legkissebbet adhatna is a' Fdjedelem' méltóságához, ő valóban semmit se' szollana ezen készültek ellen.“ — Valóban nagy kedvességet cselekedne! — „Hanem, úgy folytatja szavait Fergusson Ur, annak meggondolásától csakugyan meg nem tartóztathatja magát, hogy ezen, az illy sok költségekkel özszeccsatoltatott Czerimonia illy időben melly kevésbé legyen alkalmatos arra, hogy a' nép' szere-

tetét a' Fejedelem' számára megnyerje. Az ő kalapja ezen cerimoniák által egy tollúval is gazdagabbá, 's az ő koronája egy gyémántal is becsesebbé nem fogna lenni." — Valóban nem! és az Orátor Ur (ezek már az Ujság' szavai) éppen illy éles elmésséggel hozzá tehetne volna szavaihoz még azt is, hogy ő Felségét se' nagyobbá sem erősebbé nem fogják tenni mind ezek. Ezen értelem nélkül való fecsegések nem volnának méltók arra, hogy csak meg is emlittessenek, ha ezek, eme' rossz léleknek symptomáji nem volnának, a' melly, mint mi félünk, nekünk még a' fejünkre nőhet. —

„Ez a' Sir Roland által ekképpen kivettetett, elhintezettett maszlag, eme' Becsületesség' mustrája által, Hobhouse Ur által, ehesen felkapattatott, a' ki ekképpen szollott: „Ha, úgy mond, a' Király, meg akarja magát koronáztatni, arra kétségen kívül jussa van — (valósággal!) — „hanem ő (Hobhouse) szeretné tudni, hogy valyon a' Parlamentum' két házai kívánnák-e magokat ezen gyermekjátékért a' felfegyverkezett katonácskák' jelenléte által boszszantatni?“ — „Mi (a' Kurir folytatja beszédét) nem csudálkozunk ezen beszéden a' Hobhouse Ur' szájában, minthogy mi még el nem felejtkeztünk azon baromi kifejezésekről, mellyekkel ő, a' Francia Királyt 's Angouleme Princznét halmozva érdekelte, azért, hogy a' XVI dik Lajos és a' Maria Antonia' hainvait öszszegyűjtötték 's azoknak egy megszentelt helyen nyugodalmat adtak. —

„Ha az ember mind ezeket a' Sarcasmusokat olvassa, azt gondolhatná, hogy a' koronázás csak valami olyan történetből eléforduló cerimonia, a' melly egyedül csak a' Monarkhának személyes kedvetartásától függ, 's csak valami olly képzelődés, a' melynek kielégítettése ol-

lyan, mint valamelly palotának építettése, vagy valami szobáknak kiczifritatása, melly, a' körülállásokhoz képpes, jól vagy rosszúl essék, mind egy. Szeretnők kérdeni, hogy mi teszi a' jelenlévő körülállások között IV - dik Györgynek illy illetlenné, azt cselekedni, a' mit az ő Attya, a' mit majd minden Ösei cselekedtek, 's a' mit Európában minden Országokban majd minden Monarkha cselekszik, midön thrónusra lépik. Magát megkoronáztatni — a' koronázási méltóságnak ezen megkülömböztető atribútumaiba közönségesen és inepi módon felöltözni — a' koronázási megesküvés által, a' maga népével azt a' szent kötelességet magára venni, hogy a' maga' fontos hivatalával öszsze köttetett tartozásokat annak jóvára tellyesíti, 's a' Constitúciót azon állapotban, mint az, a' Státusban és az Egyházban most fennáll, megsértetés nélkül fenn akarja tartatni — mind ezek valóban nem olly csekély Királyi Akták, hogy azokat a' Monarkhiának csak egy barátja is, csufságra és megvetésre kitehesse.

* * *

A' koronázáskor tíz gyalog és lovas Regementek fognak öt sorú utat csinálni, 's ezen úton fog a' processió a' Westminsteri palotától fogva a' templomig elsétálni, a' melly szerént ebből még azok is, a' kik ezen úczán állhatnak, nagyon keveset, 's némeltyek semmit se' fognak látni. — Benn a' Westminsteri szálában, hol az ebédkezés leszen, 3000 nézők' számára csináltak helyeket. — Londonban ezen éjjel megvilágositják a' házakat: vendégségek, hálozások 's egyéb vidámsági időtöltések által pedig az egész Országban meg fog ezen nap innepeltetni. — A' pénzverő házban ezer arany medállyokat vernek ezen koronázás' emlékezetére, mel-

)(*

lyek a' Parlamentum' tagjai között osztatnak ki. Darabja ezen pénznek 40 forintot ér. A' végre is vernek ezüstből és rézből, hogy a' kinek tetszik, vehessen.

A' koronázási esküvés Angliában, és az a' mód, a' melly szerint véghez megyen, ekképpen következik: Az Érsek ekképpen szoll a' Királyhoz: -- „Akarja-é Felséged legközönségesebb módon megígérni azt, 's meg akar-é eskünni arra, hogy ezen Királyi Birodalomnak 's az ehez tartozó birtokoknak népén, a' Parlamentumban meghatározott Statutumok 's ennek Törvényei és szokásai szerint fog országotolni?“ — A' Király így felel: „Legközönségesebb módon megígérem, hogy így fogok cselekedni.“ — Az Érsek: „Akarja-é Felséged minden hatalmát arra fordítani, hogy az Isten' törvényei, az Evangeliumi valóságos Vallás 's a' Protestans Reformáta Religió, úgy, mint most a' törvények szerint fenn-áll, fenn-tartassanak, 's bátorságossá akarja-é tenni Felséged továbbá, a' Püspököket 's a' Papságot, valamint szintén az ezeknek felvigyázása alatt lévő Egyházat, mind azon jusaik eránt, mellyeket ök a' törvények szerint most birnak 's a' mellyek még nékiek a' törvények szerint adattathatnak?“ A' Király: „Megígérem, hogy mind ezeket megcselekszem.“ — A' Király mind ezeknek elmondása után kezét a' Bibliára tévén, ekképpen szoll: „Én, a' mit itt megígértem, mindent megteszek és megtartok, Isten engem' úgy segéljen! — 's ekkor a' Bibliát megcsókolja.

Némellyeknek kívántága, hogy ezen koronázási pompákat láthassák, olly nagy, hogy arra ajánlották-el magokat, hogy mások mellett, kiknek arra van jussok, hogy szolgálkkal jelennyenek-meg a' koronázáson, szolgálai foglalatosságot fognak tenni. Egy gazdag ember, azért, hogy

ezen cerimonián szolgálhasson, 50 Günéket (500 forintokat) ért. — Ez előtt a' Királyok, a' koronázást követett hétfőn a' Londoni Lord Majornál szoktak volt ebédleni. Némellyek azt kérdezik nagyon kíváncsi módon, hogy valyon meg fogja-é a' Király ezt most tenni, minthogy közönségesen tudva van, hogy Thorpe, a' mostani Lord Májor, a' Radikálisok közé tartozik. — Azt a' régi szokást, hogy a' koronázási vendégség után a' népet a' szalába bebocsássák 's a' vendégségből megmaradott holmit néki engedjék — most is meg fogják tartani, de azzal a' külömbséggel, hogy a' becsesebb 's féltetőbb készületeket előre fére fogják tenni, 's policziai tiszték is számosan fognak jelen lenni, hogy egy 's más történhető szerencsétlenségeknek elejét vegyék.

Dublinban azon esetre, hogy ha a' Király, mint írják, ezen nyáron Irlandiába által útozik, a' Polgármesteri ház megett egy új szalát építenek, a' melly 3000 font Sterlingebe fog kerülni, 's ezen szalában fogják ő Felségét menvedgleni.

Jamaika szigetén Kingstonban a' Szerecsenek özszeesküdtek volt, hogy az ott találtató Európai lakosokat mind megöldököljék, de kitudódott a' plánumjok. Azt mondják, hogy magok, valami olly Szerecsenek, fedezték-fel az özszeesküvést, a' kik nagyon szerették örzöiket, vagy gondviselőjüket.

Spanyol Ország.

A' Páter Merino' proklamációja, mellyet a' Kastiliai lakosokhoz intézett, itt következik: —

„Kastiliaiak! A' mi öseink a' magok egyenességeknek, virtusaiknak, és vitézségeknek köszönik, hogy az ő nagy tette-

iknek emlékezete a' halhatatlanság' templomában fenntartatott. Ha ők nekünk illy felséges példaadásokat, illy emlékezeteket hagytak hátra örökségül, ok ezt azért cselekedték, hogy mi is nagy tettek által kövessük az ő nyomdokaikat. A' férjfiú szív nem emlékezhetik elragadó örvendezés nélkül azon örök emlékezetet érdemlő napokra, mellyekben a' Kastiliai Phalang-sok, fegyveres csapatok, a' Religió' oltalmazó bástyáji, a' thrónus' erős oszlopai, az ellenség' félelme, 's a' polgári szabadságnak, 's a' nemzeti privilegiumoknak 's jusoknak védő sánczai valának. De hogyan mérészelhessük mi, magunkat eme' nagy hírűnevű Hősök' maradványainak nevezni, mi, a' kik rút tunyaságban élünk, 's egy vallástalan faktzió'nak jádzó laptagyanántszolgalunk. Hijába jutnak-é eszünkbe az ő nagy tetteik, 's hijába buzdittatunk-é az ő nagy példaadásai által, hogy őket kövessük? Nem hagyták-é Őseink a' magok nagy tetteik' dicsőségét fiúról fiúra örökségül? Kastiliaiak! a' Királyly mindent vár tőlünk. —

„Eme' titkos Sekta, melly az emberi nemzetnek felfordittatására mindent elkövet, részrehajlást iparkodik köztünk gerjeszteni, azért, hogy bennünket semmivé tegyen, vagy hogy véllünk a' maga gonoszságának eszközeül éljen. Nem soká azután, hogy Európát a' mi iparkodásaink által arra felbuzdítottuk vala, hogy azon jármat, a' melly alatt nyögött, magáról lerázza, 's minekutánna azt az édes örömet megértük vala, hogy a' mi szeretett VII-dik Ferdinandusunkat közzinkbe vissza térni láthassuk, azt vettük vala eszünkbe, hogy ugyan ezen Sekta titkon mindent elpróbál, hogy a' Királyt akár melly kigondolható úton módokon a' maga hitelétől megfoszsza, míg végre a' maga

czélzásait egy gyáva özszeesküvés által egészen ki is nyilatkoztatá. —

„Mi mindnyájan szemmel látó tanuji valánk annak, hogy a' Királyly eme' fátális Márczius' 7-dikétől fogva, midőn az erővel reá taszittatott Constitúció'ra megesküdött: a' maga szabadságától megfosztatott, és az egész Királylyi familia' élete fenyegettetik; hogy ő bizonyos Dekretumoknak megerősítésére kényszerített; hogy az ő Escorialban volt lakása alatt azt a' próbát, hogy ötöt a' thrónusától megfoszszák, megtettek; hogy ötöt a' Madridba lett visszajövedele után boszszúságokkal illették; és hogy ötöt..... (ezt kimondani is gyalázatos lenne); hogy ezen attentatum után több olly dolgokat követtek-el, mellyek méltatlanok az igaz Spanyol' karakteréhez; hogy szekereire köveket hajgáltak 's azután testörzö sergétől megfosztották; 's hogy végre ő az uralkodó Bándának alája vettettétvén, már tellyességgel semmi hatalommal nem bír, és hogy a' mi szokásaink 's rendtartásaink, a' mi tulajdonaink, jusaink, privilegiumaink, lábakkal tapodtatnak, 's gyalázatos tyrannussággal bántatnak. —

„Behunyt szemekkel nézzük ezen 's az ehez hasonló egyéb undokságokat? Nem. Álljunk-ki a' rend' ellenségei ellen a' csata' mezejére; tegyük vissza a' Királyt Koronájának minden jussaiba; 's ötöt a' maga thronusán a' mi törvényeink és privilegiumaink szerént erősítsük-meg. Az az esküvés, melly által ötöt Királylyunknak megesmertük, és megtartatásunk kívánnyák azt, hogy így cselekedjünk. Vegyük-el az ő Felsége' kezeiből egy olly sarkalatos törvényt, a' melly által ő Felsége a' maga felséges méltóságának fenntartásával, a' mi jövődöre való Constitúció'nt a' mi szükségünkkel megegyező módon határozza-meg. Mi így minden kötelességein-

ket beteljesítettük. Minthogy pedig egy jó példaadás hasznosabb mint minden beszéd: én az első leszek, a' ki magamat mindenre kiteszem. Én a' csatázó mezőn a' szabadságért meghalni becsületesebbnek tartom a' rab-szolgaságnál, a' tulajdon házamban való meggyilkoltatásnál, 's az azoknak kezeik által való semmivétettetésnél, a' kik, ha engem' szabadságban szemlélnének, véllem leggyalázatosabban bánnának. Mennyivel méltóbb hozzánk, mennyivel nemesebb nekünk Spanyoloknak, inkább a' csatázó mezőn meghalni, hogy sem magunkat egy gyalázatos járomnak alája vetni. —

„Keljetekek-fel! Fogjatok fegyvert Kastiliai lakosok! Emlékezzünk vissza a' Napoleon' seregei ellen bizonyított hősi iparkodásainkra! Mutassuk-meg, hogy méltó maradékaik vagyunk azon Spanyoloknak, a' kik illy nagy hírt nevet szerzettek magoknak, 's vagy haljunk-meg a' csata mezején, vagy pedig győzedelmeskedjünk nagy lelkűséggel! Csatoljuk össze magunkat a' Király' zászlóji alatt, a' kit mi a' rabságból ki akarunk szabadítani; 's ha mi így cselekszünk, meglátjátok, hogy a' mi példaadásunkat az Ország' egyéb tartományai is legnemesebb iparkodással követni fogják a' mi atyánkfijai. —

„Religió, Király, és Constitúció, mint ezt ő Felsége meg fogja határozni, ezek teszik a' mi ohajtásainkat 's a' nemzetnek megegyező kivánságát. És ti vitéz 's nemes lelkű katonák, kiknek engem' a' csatázásnak elkezdésére elkísérni tettett, legnagyobb dicsősségre méltó katonák! fogadjátok-el töllem az azon háladatosságról való bizonyossáttétettést, mellyel néktek a' jelenlévő és következő emberi nemzet adózni fog. Tegyétek méltókká magatokat azon ajándékokra, mel-

lyeket néktek a' Király 's a' ti hazátok' fijaji határozni fognak, 's várjátok-el azon szent Religiónak jutalmát, melynek ügyét védelmezitek. —

„Költ az Alienzai mezőkön lévő fő hadi szálláson, April. 1-ső napján 1821-ben. — „Aláírta:

Merino Jeromos.

* * *

Arra nézve, hogy összegyűjtse-e a' Király a' Corteseket ez úttal rendkívülvalóképpen, már megtétt a' végső határozás. A' Corteseknek egygyik utóbbi ülésében illy meghatározott kifejezésekből álló m ó t i o, vagy kérdés, tétett-fel, hogy kell-e a' Királyt kérni, hogy adattassa tudtára a' Cortesek' gyűlésének: hogy vagyon-é ok a' Corteseknek rendkívül való összehivattatásokra? Az ezen gyűlésben jelen volt tagoknak száma 157-re telt, kik közül 150-nen arra voksoltak, hogy kérni kell ő Felségét — melyhezképpent azonnal követtség rendeltetett-ki, melly a' fel-tett kérdéssel a' Királyhoz menvén, olly választ hozott ő Felségétől: Hogy, van ok a' Corteseknek rendkívülvaló összegyűjtettetéssekre.

Legterhesebb foglalatossága volt a' Corteseknek az ő utóbbi ülésében a' Státus' költségének ezen esztendőre való meghatároztatása 's az azokra nézve kívántató adóknak elintézése. A' Civillista, a' Királyi kassa, ekképpen határozott-meg: A' Király' számára 40 millió Reálok, 's a' Királyné' számára 640,000, a' Don Carloséra 's DonFrancescójéra, egyiknek-egyiknek, 3,000,000, az ő feleségeik számára, 1,200,000, a' Luccai Princzaszony' fija Lajos Károly' számára 72,000 Reálok rendeltettek.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Tornáról Június' 28-dikán. E' folyó hónapnak 25-dik és' 26-dik napjain méltó emlékezetben lesznek, 's lehetnek előttünk, mint ezek azok a' szerencsés napok, mellyeken Nagy Méltóságú B. Perényi Perényi Lázár ö Exc.ja ö Cs. K. Felsége Kamarássa, Belső Titkos Tanácsossa, a' Feelséges Camara első Tanácsossa, néhai Mélt. Okolicsányi 's Szakoczi Okolitsányi János, Cs. K. Kamarás 's Udvari Tanácsos Ur halálával kiüresült, 's ö Cs. K. Felsége kegyes atyai gondoskodásából kegyelmesen reá bizott Fő Ispányi Széknek elfoglaltatására bėjöttMegyénkbe, 's azt elfoglalta.

Ámbár az idő a' rég óta komor hidegével 's essözéseivel az utazást alkalmatlanná, sok helyeken pedig veszedelmesé is tette, gyülekezetünk még is reményességünket meghaladó volt.

Már 25-dikben délre a' szomszéd Megyék Rendei számosan megjelentek, kik között egy fényes Biztosság fenn tisztelt Fő Ispány Ur ö Exc.ja eleibe, a' szomszéd helységig kiment, az holott is a' Tornai T. K. és R. nevében Fő Tiszt. Rosnyai Canonok, 's Vicarius Vitéz András Ur, szokott jeles kifejezésekkel tellyes beszédjével tisztelt ö Exc.ját előttünk megköszöntvén, 's erre tisztelt ö Exc.ja szinte egész kegyességgel válaszolván, már délután 5 óra után, mozsár ágyuk szünet nélkül való dörgései között Tornára beérkeztenek, az holott is tisztelt ö Exc.ja, mivel a' Megye Tára elégvén most épül, néhai Mélt. Gróf Keglevits Ferencz Özvegye Kastélyába bészállott.

Azonnal újabban nagy örömmel fogadtatott a' Tornai T. K. és R. nevében helybéli Fő Tiszt. Canonok, Vice Esperest

's Plébánus Szokol János Ur által, egy elmés 's érzékeny beszéddel, mellyben fellöle való nagy reménységünket adta eleibe, mellyre hasonló érzékeny beszéddel visszazonozott tisztelt ö Exc.ja, 's oda nyilatkoztatta ki magát, hogy csak akkor fellelhetnek meg mind azon nagy reménységeknek, ha az K. és Rendei is véle egyet értve fogunk mind azon nagy céloknak elérésére törekedni.

A' szomszéd Tek. Nemes Vármegyék kiküldött Biztossai szinte, örömünket kijelenteni szinte sietenünk, örült az egész diszes gyülekezet, sőt még az idő is erre igyekezett, mert essős fellegeit felfüggesztvén, más felé fordította.

Más nap úgymint 26-dikán az egybegyült T. K. és R. a' katonai kvártélyháznál, a' hol miolta a' Megye' háza elégett a' gyülések tartatni szoktak, egy leveles szinben, melly e' végre készitetett, egybegyülvén, a' gyülés kezdetét Cs. K. Tanácsos Mélt. Kis Csóltói Ragályi Ábrahám Ur V. Ispány, egy anya nyelvünkön jelesen öszve kötésekkkel 's kifejezésekkel tellyes, 's ékesen elmondott beszédjével kinyitotta, mellyel való megelegetését azon diszes közönség, több Éljen kiáltásokkal kinyilatkoztatta, melly után az ö Exc.ja eránt érkezett ö Cs. K. Felsége Decretumai felolvastatván, tisztelt ö Exc.jának meghívására egy számos Biztosság ki neveztetett, melly egyszersmind a' jelenlévő Mélt. Rosnyai Püspököt, Gróf Eszterházy László ö Nagyságát meghívta.

Mellynek következéséül tisztelt ö Exc.ja közöttünk csak hamar megjelenvén, minnekutánna a' durrogó éljen kiáltások lecsendesedtek, hivatalos székét elfoglalta, 's ö Cs. K. Felsége Királyi Decretuma felolvastatott, tisztelt ö Exc.ja az egybegyült

T. K. és R. egy érzékeny 's hazafiúi buzgósággal tellyes beszédet tartott, 's a' bevett törvényes szokás szerént a' hitet is le tévén, székét elfoglalta.

Ekkor a' Mélt. Rosnyai Püspök Ur, eránta régolta bizonyított barátságos tiszteletének jeléül, egy jeles beszédet tartott, melly igaz hazafiúi kifejezésekkel ékeskedvén, a' T. K. és R. által éljen kiáltásokkal megjutalmaztatott.

E' meg lévén Fő Jegyző Knezsik Jósef Ur hivatalos kötelessége szerént a' T. K. és R. nevében tisztelt ö Exc.ját elfogadta, 's beszédjében ösi Fényes Nemzetsége nek elhúnyt eleit elő számlálván, 's az élöket is érdekelvén, melly méltó maradék kezére került a' Kormány elő adta.

Melly jó rendeléseket kellett itten tapasztalnunk eléggé nem dicsérhetem, tisz-

telt Első Al Ispány Ur sem költségét sem fáradságát nem sajnálván, csaknem az egész T. K. és Rendeket, ebédvel és vatsorával a' leg nagyobb barátsággal fogadta, barátságos fogadását szokott nyájas leereszkedése emelte, a' természetes fenyo gallyakkal bóltozott leveles szín, habozó színével, a' gyülekezet helyét ékesítették, 's a' számos éljen kiáltásokra szinte örülni láttztattak, 26-dikán és 27-dikén tisztelt ö Exc.ja fogadta az egész T. K. és R. ebédvel és vacsorával minden örömbe merült, minden tisztelve bámúlva tisztelt ö Exc.ja igaz magyar ös lelkét, jobbagyi hűségét, de e' mellett igaz hazafiúi buzgóságát, 's barátságos leereszkedését, úgy hogy egyebet nem mondhatok, adjon a' Magyarok Istene sok illy Nagy Mélt. Fő Ispányokat, Perenyieket, 's hozza Vice Ispányokat, mint a' Tornaiak.

H í r d e t é s.

Az Erdélyi Fels. Királyi Thesaurarius' rendeléséből, — 1)ször a' Nemes Alsó Fejér Vármegyében helyezettett Zalathnai négy Fiskális, úgy mint a' Zalathnai, Abrudfalvai, Topanfalvai, és Offenbányai Uradalmakban találtató Vendégfogadók, az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, a' folyó esztendőben September' 1-ső napján, a' Zalathnai Uradalmi Fiskális Cancellariában — 2)ször, a' Nemes Hunyad Vármegyében helyezettett két Fiskális Uradalmakban találtató Vendégfogadók az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, ezen esztendőben September' 15-dikén, a' Hunyadi Uradalmi Cancellariában — három egymásután következő 's az 1822-dik esztendőben Januárius' 1-ső napján kezdődő esztendőkre, a' többet ígérőnek, közönséges kótyavetye által árendába bocsáttatnak. — A' Contraktus' punktumait meg lehet a' kótyavetye előtt 15 napokkal a' feljebb nevezett Fiskális Cancelláriákban nézni.